

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/714/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.184/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője (Szabóné dr. Sipos Gabriella ügyvéd) útján eljárva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Pfv.I.21.184/2025/2. számú végzése és az Egri Törvényszék 2.Pf.20.005/2025/6. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint a végzés és az ítélet ellentétes az Alaptörvény XIII. cikkével, XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [3] 1.1. A perbeli alperes indítványozó korlátolt felelősségű társaság 2020. évben nem rendelkezett könyvvizsgálóval, ezért a 2020. december 31. napjával végződő üzleti évre vonatkozó mérleget nem tudta közzétenni 2021. május 31. napjáig. Az indítványozó 2021. november 12. napján könyvvizsgálati szerződést kötött a felperes könyvvizsgálóval a 2020. december 31. napjával végződő üzleti évre vonatkozó, a számviteli törvény előírásával összhangban elkészített egyszerűsített éves beszámolójának könyvvizsgálatára és arról könyvvizsgálói jelentés kibocsátására. A szerződés szerint a tevékenység elvégzéséért járó díj 400 000 forint/üzleti év, amely összeg nem tartalmazza a mindenkorai általános forgalmi adót. A felek megállapodtak abban, hogy a díjat a társaság a könyvvizsgálói jelentés kibocsátását követően fizeti meg a felperes részére és késedelmes teljesítés esetén 2% mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni. A tartalma alapján a szerződés nem tartós megbízás volt, hanem egyetlen feladat ellátására jött létre. A felperes az éves beszámoló könyvvizsgálatát elvégezte, a könyvvizsgálói jelentés kibocsátásra került, a mérleget

2021. december 4. napján közzétették. A felperes a szerződésben foglaltakat teljesítette, 2021. június 8. napjára visszadátumozva független könyvvizsgálói jelentést készített, korlátozott véleményt adott és a könyvvizsgálat ellátását követően 2021. december 7. napján számlát állított ki 400 000 forint+ÁFA, azaz bruttó 508 000 forint összeggel könyvvizsgálói szolgáltatásról. Az indítványozó a számlán szereplő megbízási díjat nem fizette meg.

- [4] A felperes keresetében 508 000 forint megbízási díj, valamint ezen összeg után 2021. december 17. napjától a kifizetés napjáig járó évi 2%-os mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót. Arra hivatkozott, hogy a könyvvizsgálati szerződés alapján elvégezte a 2020. december hó 31. napjával végződő üzleti évre vonatkozó, a számviteli törvény előírásaival összhangban elkészített éves beszámoló könyvvizsgálatát és a könyvvizsgálói jelentést. A megbízási szerződés érvényesen létrejött, az indítványozónak ugyan valóban állandó könyvvizsgálót kellett volna alkalmaznia, azonban ez az indítványozó kötelezettsége volt, a felperes terhére nem eshet. A felperes csak egyedi megbízást tudott vállalni arra, hogy bár késedelmesen, de elvégezzék azt a könyvvizsgálói feladatot, amit korábban az indítványozónál más nem végzett el. A könyvvizsgálat során a felperes azt állapította meg, hogy az indítványozó nyereségesen működik, az indítványozónak semmilyen kárt nem okozott. Az indítványozó a kereset elutasítását, felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a peres felek között érvényes szerződés nem jött létre, annak tartalma hatályos jogszabályba ütközik és teljesítése sem volt szakszerű a felperes részéről. Előadta, hogy az indítványozói társaság 2020. évi üzleti mérlegének könyvvizsgálata kötelező volt, tehát nem eseti könyvvizsgálatról van szó. A könyvvizsgálót minden esetben a gazdasági társaság legfőbb szerve jelöli ki, azonban a taggyűlés a felperest nem választotta meg. Az indítványozó szerint kógens tartalmú jogszabályhelyek rendezik az állandó könyvvizsgálóval kötendő megbízási szerződés és az állandó könyvvizsgálói feladatok teljesítésének szabályait. A felperessel megkötött szerződés nem felel meg ezeknek a jogszabályi rendelkezéseknek. Hivatkozott arra is, hogy amennyiben a felperes szakszerűen végezte volna el a megbízást, úgy észlelnie kellett volna a könyvelési anyagból és a gyanús pénzmozgásokból az indítványozó terhére elkövetett bűncselekményeket.
- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta és kötelezte az indítványozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 508.000 forintot, valamint ezen összeg után 2021. december 17. napjától a kifizetés napjáig járó évi 2% késedelmi kamatot, továbbá 335 480 forint perköltséget.
- [6] Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felek között 2021. november 12. napján érvényes megbízási szerződés jött létre. Megalapozottnak találta a felperes azon érvelését, hogy bár az indítványozónak valóban állandó könyvvizsgálót kellett volna alkalmaznia, az ezzel kapcsolatos kötelezettségének elmaradása a felperes

terhére nem eshet. Miután az indítványozó a 2020. évre vonatkozó beszámolójának könyvvizsgálatát és a könyvvizsgálói jelentés kibocsátását nem tette meg, azért a felperes csak egyedi, speciális megbízási szerződés alapján tudta elvégezni a könyvvizsgálói feladatot. A felperes a szerződést az indítványozó képviselőjével, a kft. ügyvezetőjével kötötte meg, nem eshet a terhére, hogy az indítványozói taggyűlés nem választotta meg a könyvvizsgálót. Az indítványozó saját felróható magatartására, azaz arra, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:130. §-ában írt szabályokat nem tartotta be, nem hivatkozhat annak érdekében, hogy a megbízási szerződésből eredő kötelezettségei alól mentesüljön. Az elsőfokú bíróság szakértői vélemény alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a megbízási szerződésben foglaltakat teljesítette, a megbízási díjat pedig a piaci ár alatt határozta meg.

- [7] Az ítélettel szemben az indítványozó nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperesi kereset elutasítását és a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy az indítványozó által felhívott és a könyvvizsgáló kijelölésére vonatkozó jogszabályi előírás a Ptk. 3:130. § (1) és (2) bekezdése kógens, ettől érvényesen nem lehet eltérni. Ilyen kógens jogszabályi előírásoknak megfelelően a kötelező könyvvizsgálatot két együttes feltétel mellett lehet és kell elvégezni. Az első feltétel az adott társaság legfőbb szervének a könyvvizsgálót kijelölő határozata, a második feltétel a legfőbb szerv által kijelölt könyvvizsgálóval a társaság vezető tisztségviselője által kötött megbízási szerződés. A felperest az indítványozói társaság nem jelölte ki, nem választotta meg, a megbízási szerződés megkötésére sem ő, sem az indítványozói társaság ügyvezetője nem volt jogosult, ezért a joghatása a szerződésnek tiltott, a szerződés kógens jogszabályba ütközött, így semmis, arra a felperes jogosultságot nem alapíthat, a szerződés, azaz a keresetének teljesítését nem kérheti. Érvényes szerződés hiányában a felperes követelése jogalap nélküli.
- [8] A másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- [9] A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyhez a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet csatolt. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Másodlagos felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:58. §-a, 6:95. §-a, 3:130. § (1) és (2) bekezdései, valamint a Pp. 237. § (3) és (4) bekezdései, továbbá az 1/2005. (VI. 15.) PK vélemény és a 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 4. a) helyesen megállapított tényállásból helytelen jogkövetkeztetéssel hagyta helyben az elsőfokú ítéletet. Felülvizsgálati kérelmét azon az alapon is előterjesztette, hogy a jogerős ítélet

jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.21.265/2017/8., Gfv.30.474/2023/6., Pfv.21.056/2008/10., Pfv.20.807 /2003/5. számú precedenshatározataitól. Az alperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (3) bekezdése és a 409. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján kérte

- [10] A Kúria az indítványozó felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét visszautasítja. Kérelmében az indítványozó idézte az általa hivatkozott precedenshatározatok szövegét, konkrét elvi jelentőségű jogkérdést - és arra vonatkozó eltérést - azonban nem mutatott ki. Ezen tartalmi hiány önmagában kizárta, hogy a Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított hivatkozását érdemben vizsgálja. Az indítványozó kérelmében a jogkérdés különleges súlyára és társadalmi jelentőségére egyaránt hivatkozott, de ezekkel összefüggésben nem jelölt meg olyan körülményeket, amelyek alapján az engedélyezés ténylegesen kért oka beazonosítható lenne. Nem adott elő a jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére alapított eltérő okokhoz tartozó, ezért szükségszerűen eltérő tartalmú adekvát szöveges indokolást. A kérelme teljes egészében nélkülözi a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítéletben álláspontja szerint felvetett jogkérdések megjelölését. Mindezekre tekintettel a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja egyik fordulata alapján sem volt lehetséges a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem érdemi elbírálása.
- [11] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a kúriai végzés ellentétes az Alaptörvény XIII. cikkével, XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróságok ítéletei ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikkében foglaltakkal, ugyanis a bíróságok az indítványozó tulajdonát, pénzeszközeit vonták el, illetve sajátították ki jogellenesen.
- [13] Az indítványozó előadta, hogy az első- és másodfokú bíróságok nem tettek eleget a jogszabályi kötelezettségeiknek, ezért az indítványozónak Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga egyértelműen sérült, az első- és másodfokú bíróságok önkényes jogértelmezésükkel *contra constitutionem* jogértelmezési hibát követtek el.
- [14] Az indítványozó szerint a Kúria nem tett eleget a jogszabályi kötelezettségének azzal, hogy nem fogadta be az indítványozó felülvizsgálati indítványát (amely felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alakilag és tartalmilag egyaránt megfelelt a jogszabályi előírásoknak), ezért az indítványozó XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt joga sérült, a Kúria önkényesen, *contra constitutionem* értelmezte a vonatkozó jogszabályt.
- [15] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.

- [16] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése], a támadott bírói döntéseket, a Kúria Pfv.I.21.184/2025/2. számú végzését és az Egri Törvényszék 2.Pf.20.005/2025/6. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [17] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az alaptörvényi rendelkezést csak említi az alapügy részletes leírásán túl, illetve alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem fűz hozzá.
- [18] Az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos kifogása kapcsán az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy „nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem alá minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint jogsértő bírói határozatok eredményeként pervesztes lett, és ezért vagyronvesztést szenvedett el (vagyonhiányosodásához nem jutott hozzá). Az alkotmányjogi panasz a tulajdonjog sérelméről kizárólag az alaptörvényi rendelkezést csak említi az alapügy részletes leírásán túl, illetve alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem fűz hozzá.
- [19] Fentiek alapján az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikkére és XXIV. cikk (1) bekezdésére hivatkozó elemeiben nem felel meg az Abtv. 26-27. §-ában írt törvényi feltételnek.
- [20] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [21] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-

ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki a bíróság döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasa valójában a bírói döntések felülmérlegelésére irányul.

- [22] Az előbbiek mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróság a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálata tárgyává tette, és követhetően számot adott döntése indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.
- [23] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az

alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[24] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 20.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski
Nóra Edit s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró